

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני כ"ג בטבת תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - כ"ב

1. כתב גט על חרס של עציץ נקוב - כשר, שהרי יכול ליתן לה את כולו ואינו מחוסר שום מעשה. כיצד הדין אם כתבו על עלה של עציץ נקוב?
 - א. אביי - כשר, שהרי יכול לקחת את העציץ כולו ולתת לה.
 - ב. רבא - פסול, גזרה שמא יקטום ויתן לה ואז הגט פסול אף בדיעבד.
2. אלו דיני קנינים של עציץ נקוב הובאו?
 - א. עציץ של אדם אחד, וגדלים בו זרעים של אדם אחר - מכר בעל עציץ את עציצו לבעל זרעים - מיד שמשך קנה, כיון שהעציץ הוא מטלטלין. אבל מכר בעל זרעים לבעל עציץ - לא קנה עד שיחזיק בזרעים, כיון שהזרעים נחשבים מחוברים לקרקע שנקנה רק בחזקה.
 - ב. עציץ וזרעים של אחד, ומכרן לאחר - החזיק בזרעים קנה גם את העציץ, כמו ששינונו שמטלטלין נקנים עם קרקעות - בכסף, ובשטר, ובחזקה. החזיק בעציץ - אף עציץ לא קנה, כיון שמטלטלין אינם נקנים בחזקה, עד שיחזיק בזרעים.
3. עציץ המונח בגבול ארץ ישראל, נקבו בארץ ונפו בחוצה לארץ. האם חייב בתרומות ומעשרות?

אביי - הולכים אחר נקבו וחייב. רבא - הולכים אחר נופו ופטור מן התורה.
4. הגמרא מעמידה מחלוקתם כשלא הושרש, אך אם הושרש לכו"ע הולכים אחר האדמה, ארץ ישראל. מהיכן הקשו שמצינו מחלוקות בדאשרוש?
 - א. שנינו - שתי גנות זו על גב זו וירק בינתיים, לר"מ הירק שייך לבעל הגן העליון, לר' יהודה לבעל התחתון, ולכאורה נחלקו מהיכן עיקר היניקה. ונדחה שם הטעם מפורש - לר"מ: הרי אם העליון יטול את עפרו, אין ירק. לר' יהודה: הרי אם התחתון ימלא גנתו עפר, אין ירק.
 - ב. ברייתא - אילן הנטוע מקצתו בארץ ומקצתו בחו"ל, לרבי: בכל פרי יש טבל וחולין מעורבין, לרשב"ג: הגדל בחיוב - חייב, והגדל בפטור - פטור. ולכאורה הכוונה שמקצת נופו בארץ ומקצת נופו בחו"ל, ומשמע שיש תנא הסובר שהעיקר לפי מקום הנוף. ונדחה - מדובר שמקצת שרשין בארץ ומקצת שרשין בחו"ל, ולרשב"ג הטעם משום שמפסיק סלעים, ולרבי הטעם שהרי בגזע מתערבים. ונחלקו האם שרפי האילן מתערבים.
5. אלו שלש סוגי עורות שאינם מעובדים מצינו?
 - א. מצה - כמשמעו, לא עובד במלח, בקמח ובעפצים. ולענין הוצאה בשבת שיעור החיוב הוא רביעית מרביעית.
 - ב. חיפה - עובד במלח ולא בקמח ועפצים, ולענין הוצאה בשבת שיעורו כדתנן: עור - כדי לעשות קמיע.
 - ג. דיפתרא - עובד במלח וקמח ולא בעפצים, ושיעורו להוצאת שבת כדי לכתוב עליו את הגט.
6. שיטת חכמים המכשירין גט הכתוב על הניר או על הדיפתרא היא רבי אלעזר הסובר: עדי מסירה כרתי ולא חוששים לזיוף. באיזה אופן הכשיר?
 - א. ר"א - הכשיר רק לאלתר, אבל מכאן עד עשרה ימים - לא, כיון שחוששים שמא היה בו תנאי וזייפתו ועדי המסירה חששו.
 - ב. ר' יוחנן - אפי' מכאן עד עשרה ימים, אם יש תנאי יזכרו.
7. באלו שטרות הכשיר רבי אלעזר?
 - א. ר"א: רק בגיטין, אבל בשאר שטרות - לא, דכתי': ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים.
 - ב. רבי יוחנן: אפי' בשטרות. והפסוק הנ"ל לעצה טובה.